

færdelig langsomme i Vendingen, og det er ganske nødvendigt, at Lovgivningsmagten tager sig af de Forhold, som foreløbig ikke kunne forbedres paa anden Maade.

Med Hensyn til, om den Statsanstalt, der er Tale om i Forslaget, er for stor eller lille, skal jeg ikke sige noget bestemt. . . . (Marott: For lille kan den da ikke være) . . . . Nej, for lille kan den ikke være, endskønt jeg mener, der knapt kan blive Plads til alle de Folk, der kan være Tale om at sætte ind i disse Anstalter. Men om man bedre i smaa end i store Anstalter er i Stand til at fremme de Forhold, det gælder om, skal jeg ikke kunne sige, men jeg er tilbøjelig til at tro, at de Folk, som blive indlagte der, efterhaanden som de blive fri for Spiritus'ens Indflydelse, ville være ret nemme at have med at gøre. De Folk, som ere forfaldne til Drik, have i de fleste Tilfælde kun den ene Fejl, og naar de blive kurerede for den, ere de ret nemme at have med at gøre. Jeg ser derfor ikke saa stor Fare i, at der er mange paa en saadan Anstalt, ligesom jeg er meget tilfreds med, at man i Stedet for at dømme en Mand til Straf-arbejde, til Fængsel, naar man har faaet Bevis for, at han er syg som Følge af sin Hang til Drik, kan sige til ham: Du skal ikke straffes efter de almindelige Straffebestemmelser, vi kunne se, at din Forbrydelse nærmest stammer fra din Hang til Drik, og som Følge deraf ønske vi ikke, du skal straffes saa haardt som den Mand, der med fuldt Overlæg har begaaet en Forbrydelse. Det forekommer mig at være en god og human Bestemmelse, som ogsaa vi fra vort Synspunkt kunne være tilfredse med.

Hvad siger i Virkeligheden Lovforslaget? Det siger i sin § 1: Hvis en Mand kommer ud en Aften og faar sig en Rus og som Følge deraf optræder paa en mindre pæn Maade baade her og der, saa vil han — i alt Fald efter den Ændring, vi ønske indført — kunne idømmes en Bøde. Det er ikke Mening, at man skal lade en saadan Ting gaa upaatakt hen, det vilde jeg anse for højst uheldigt, endskønt jeg ikke er Tilhænger af Straffebestemmelser i alt for udstrakt Grad. Det forekommer mig, at hvis en Mand i ungdommelig Kaadhed i sin Rus generer sine Medmennesker, saa bør han have en Tilrettevisning paa en saadan Maade, at han kan sige til sig selv: Det skal du dog passe paa ikke at gentage, men det vilde dog være for meget i et saadant Tilfælde at give Manden Fængselsstraf.

Dertil kommer ogsaa, at man i saa Tilfælde maatte skaffe adskillig mere Plads i vore Fængsler for at internere de Kæfarter, som gav sig Udslag i Forstyrrelser paa offentlige Steder. Det vilde være en ikke ringe Udgift, og man vilde i langt højere Grad genere vedkommende ved at sætte dem i Fængsel end ved at lade dem betale Bøde. Hvis det saa viser sig, at Manden gentager disse Forseelser som Følge af Drik, kan man give ham Paa-læg om at holde sig fra Spiritus i indtil 5 Aar. Jeg finder det ganske rigtigt ikke at straffe ham videre, men derimod at sige til ham: Nu maa du ikke drikke Spiritus i 5 Aar, saa risikerer du ikke at komme under uheldige Forhold. Overtræder han saa dette Forhold, kan man lade ham tvangsindlægge paa en Anstalt. Det finder jeg godt og naturligt, og det vil være heldigt for vedkommende, inden han kommer saa vidt i sin Hang til Drik, at han bukker helt under.

Opfører han sig saa ikke ordentligt paa denne Anstalt, kan han som disciplinær Straf blive idømt Indlæggelse paa Statsarbejdsanstaltens Afdeling for drikfældige. Den Straf forekommer mig ikke værre, end at vi allesammen kunne gaa med til den. Her er jo kun Tale om, at man siger til vedkommende: Vi kunne i alt Fald forlange, at du opfører dig nogenlunde ordentligt her paa dette Sted, og vil du ikke det, maa du hen i den Afdeling for Drikfældighed, som sorterer under Arbejdsanstalten. Her er ikke Tale om strenge Straffebestemmelser, kun om, at Samfundet i højere Grad end tidligere vil forsøge at helbrede de Mennesker, som ved deres daglige Nydelse af Spiritus ere komne saa langt ned, at de ikke kunne staa paa egne Ben, og det kan kun være til Gavn for dem selv, deres Hustru og Børn, hvis saadanne forefindes. Jeg kan altsaa ikke se, at der er nogen Udvidelse af Straf i dette Lovforslag. Jeg skal derfor anbefale Udvalgets Ændringer, hvorved man vil gaa tilbage til Bøder i Stedet for Fængsel. Jeg tvivler ikke om, at naar ærede Medlemmer have gennemgaaet dette rigtigt, ville de ogsaa indrømme, at dette er en langt bedre Bestemmelse end den, som blev indført ved Lovforslagets anden Behandling, hvor man holdt paa Fængselsstraf i det givne Tilfælde. Sluttelig skal jeg anbefale Udvalgets Ændringer og bede ærede Medlemmer stemme derfor.

Lange: Jeg skal søge at fatte mig meget kort, idet jeg formoder, at samtlige